

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 672. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708758402624.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

I hælene på dagspressen kom ugebladene med reaktioner på Drachmanns roman - mere eller mindre seriøse efter deres art. Det ret platte og udbredte vittighedsblad *Punch* lavede i vers og streg sjov med digteren, ikke særskilt for hans anfald på Det Kgl. Teater, men mere for hans ustabile orientering gennem livet (digtet »Forskrevet« i nr. 42, den 16. oktober); derpå om bogens tykkelse (tegning med dialog i nr. 47, den 20. november) og om Drachmanns cabaret-projekter m.v. (digtet »National?« i samme nummer). Senere blev Drachmann - altid et taknemligt offer, skønt mindre end brødrene Brandes i dette antisemitiske ugeblad - ålet for et digt til den irske frihedsmand Parnell, denne libertiner, i Edvard Brandes' blad *Politiken*, som digteren før havde forholdt sig anderledes antagonistisk til (digtet »Mr. Fox« i nr. 50, den 11. december, og tegning med vers »En Mosaik til Bodskapellet« i nr. 51, den 18. december) - altså angreb på digterens 673 seksuelle moral og vendekåbe-politik, tydeligvis i kølvandet af romanen. Grinet i *Punch* var måske netop noget af det, der i romanen klages over at tiden har forskrevet sig til; her var da svar på tiltale.